Սահակ Վարդապետ Նահապետեան 'ի Շամախի, և Թաղեալ 'ի Բարքանչ գիւղն գաւառին տես յիւրում տեղւոջ: «Յակոբ Ն. կաթուղիկոս Շամախեցի և այլք բազումք: Գրիգոր Չլթայակիր Պատրիարքն Երուսաղեմի ։ և այլն. եայլն:

Շատ յարմար է, և Հայ ազգի համար գիտութեան արժանի Արձագանք Շաբաթաթերթի №15. 1894. Փետրուարի. 6. գրըրուած առաջնորդող յօդուածը՝ մեր վանքերի անցեալ և ներկայ դրութեան մասին, և շատ իրաւացի և կարևոր գրուած որ է հետևեալն:

«ՎԱՆՔԵՐԻ ԿՈՐԾԱՆՈՒՄԸ»

,,Ողջոյն Ձեզ, Հարք և եղբարք վանական ուխտին, որ պահապան հրեշտակք էք մնացեալ նշխարաց վանօրէից, որք յաւերժական պարծանաց յիշատակ մեր նախնի կրօնաւոր և գրաւէր Ս. Հարց,,. (Հայրիկ. Անդրանիկ Կոնդակ, ողջոյն 10):

,,Միջին դարերում, երբ մեր երկիրն արինհեղութիւնների ասպարէզ էր, քաղաքները կործանուած աւերակների կոյտեր, իշխանները խաղալիկ բարբարոսների ձեռքին.- գիր, գրականութիւնը, ուսումն ու գիտութիւնը, մի խօսքով քաղաքակրթութիւնը ապաստարան էր գտել վանքերի պարսպի (ատեր) մէջ:

,, Ինչով այսօր հայութիւնը պարծենում է, վանքերն են պահել և աւանդել մեզ, գրականութիւն, պատմութիւն եւայլն:

,, Մի ժամանակ ամեն մի Հայ նահանգ հարիւրաւոր վանքեր ունէր, որոնք մի մի ամրոցներ ունէին գիւղացիների համար: Մի մի դպրոց մանուկների, մի մի համալսարան Հայ աստուածաբանների համար:

,, Տասներեք և տասնուչորս երորդ դարերում կաթողիկ քարոզչութեան դէմ այդ վանքերն են մաքառել, և երբ